

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Iluziuni pierdute.

Dilele aceste unul dintre deputații Sibiului, dl profesor Dr. Oscar Meltz, a rostit în dieta din Budapesta un discurs, care a produs asupra tuturor partidelor cea mai bună impresiune.

Nu mai încapă nici o îndoială, că discursul dl-ului profesor Dr. Oscar Meltz a fost pe cât de frumos și de bine rostit, pe atât de potrivit cu situațiunea ce li s'a creat în dieta ungară celor câțiva reprezentanți ai partidului național sâsesc.

Nu e cu toate acestea mai puțin adevărat, că buna impresiune, pe care a produs-o acest excelent discurs, e datorită mai ales împregiurărilor, în care el a fost rostit.

Ori-și-cât de excelent, acest discurs, dac'ar fi fost rostit acum vre-o dește ani, nu ar fi produs efectul minunat, pe care astăzi dl profesor Dr. Oscar Meltz poate să-l pună în contul activelor sale politice.

Ne aducem cu toții aminte de avântul ce-și luaseră pe acest timp conștiința noastră maghiară.

Cestiunea prefacerii statului ungar poliglot într-unul național maghiar le părea atunci ca definitiv rezolvată. Ce le mai păsa lor pe acest timp de „naționalități” și mai ales de cele două sute de mii de Sași? — Nici că mai steteau de vorbă asupra lor! Gândul le sbura departe, și d-nul Benjamin Kállay desfașura în ședința academiei maghiare bogatul sir de motive, pentru care poporul maghiar are să fie considerat drept campion al civilizațiunii apusene în Orientul barbar. Ani de zile de-arândul s'a și lucrat cu mult zel în acest sens, căci vorba era, că poporul maghiar, profitând de pozițiunea, pe care o are în monarchia noastră, să-și asigureze pentru toate timpurile înfruntarea hotărâtoare în viața economică, culturală și politică a „micelor” state din Orient. În vederea acestui mare scop național s'au făcut numeroase și costisitoare călătorii de explorațiune, s'au scris mii de articole prin ziare și s'au ținut discursuri fulminante în parlament și prin intruniri publice, în vederea acestui scop s'a arangiat splendida expozițiune națională din Budapesta, s'au croit căi ferate, s'au încheiat ori nu s'au încheiat convențiuni, în vederea acestui scop a petrecut regele Milan pe la banchete și a plecat prințul Ferdinand de Coburg la Sofia, în vederea acestui scop stăruie oamenii de stat ca Helfy și Perezel asupra devisei: „Censeo enim Russiam delendam esse!”

De odată însă câteva dintre cele mai de căpetenie organe de publicitate ale Germaniei le aduc Maghiarilor aminte, că Europa centrală e preocupată de cestiuni foarte serioase și n'are timp să mai discute și cestiunea, dacă poporul maghiar e ori nu destoinic pentru menirea economică, culturală și politică, la care aspiră în Orient. Ba „National Zeitung” din Berlin află, că „ilusiunile maghiare” încercă lucrurile și declară că „alianța austro-germană n'a fost încheiată în vederea politice de agresiune special maghiară”.

În fața acestei realități neîndurate „Pester Lloyd” protestează contra „calomniei”, că Maghiarii ar fi având „ilusiuni”. Nu! ei nu vreau și nici c'au voit vre-odată să-și câștige înfruntarea în Orient; nici odată ei n'au avut o politică specială maghiară, ci politica lor e politica monarchiei.

Astfel pierdute sunt de odată toate ilusiunile în ceea-ce privește predominarea economică, culturală și politică asupra „micelor” și „barbarelor” popoare din Orient, și ochii oamenilor de stat ai Maghiarilor se pot ear' întoarce spre afacerile interne ale patriei.

Și aici însă tot iluziuni pierdute.

Odinioară când se simțeau strimtoriți, oamenii de stat ai Maghiarilor li-au făcut „naționalităților” cele mai frumoase promisiuni. Ajunși apoi la putere, au și început să împlinescă (?). Îndată însă ce au simțit, că se pot susține în virtutea situațiunii generale și cu prețul concesiunilor făcute țerilor de preste Laita, adică și fără de sprigul „naționalităților”, ei au sistat împlinirea, ba au început chiar să și iee cu stânga ceea-ce dăduseră cu dreapta, — ceea-ce dăduseră, — și mai mult de atât.

Sași — au pățit-o și ei chiar mai rău ca ceilalți.

Sunt foarte frumoase promisiunile, ce li s'au făcut, ca să se pronunțe alăturea cu Maghiarii și cu Secuii pentru unirea Ardealului cu Ungaria.

Nu însă singure aceste promisiuni i-au îndemnat ca să se pronunțe pentru uniune.

Mai era la mijloc, ca argument foarte puternic, și temerea ca nu cumva Românii să se ridice deasupra: Maghiari, Secui și Sași s'au unit, fiindcă Românii păreau puternici.

Și dacă oamenilor de stat ai Maghiarilor Românii li-ar fi părut și mai târziu puternici, ei ar fi ținut prea

mult la prietenia, odată câștigată, a Sașilor și guvernul din Budapesta i-ar fi cruțat pe Sași ca pe nisece aliați foarte prețioși ai Maghiarilor și ai Secuiilor.

Românii însă n'au împlinit ceea-ce păreau a fi promis la 1865 și la 1867, și oamenii de stat ai Maghiarilor, care nu cunosc de loc țeara aceasta și nu pot să-și facă o idee lămurită despre puterea de rezistență a poporului român, foarte încurând au ajuns a-și face ilusiunea, că rezistența Românilor e frântă, că nu mai există pentru statul ungar o cestiune română, că Românii sunt cu mult mai nemernici decât ca să mai poată aduce vre-odată în discuțiune serioasă cestiunea revizuirii legii pentru unirea Ardealului cu Ungaria.

Stând lucrurile astfel, Maghiarii și Secuii nu mai aveau nici o trebuință de prietenia Sașilor, și guvernul din Budapesta putea să-și tracteze și pe Sași de o potrivă cu Românii.

Spriginiți de guvernul din Budapesta și de frații lor din „patria mună”, Maghiarii din Ardeal se simțeau destul de tari, ca să învingă atât față cu Românii, cât și față cu Sașii și să prefacă Ardealul într-o țeară maghiară: în virtutea acestei pretențiuni presupțioase s'a înființat cu atât sgomot „Reuniunea maghiară de cultură” din Cluj, pentru-ca stat și societate să pună umăr la umăr spre a realiza marele scop al maghiarisării Ardealului.

Abia acum încep oamenii de stat ai Maghiarilor să simtă, că sunt foarte deserte ilusiunile, pe care și le-au făcut în ceea-ce îi privește pe Români, și dl Coloman Tisza declară în dieta ungară, că va face tot ceea-ce unui guvern îi este cu putință, ca „în Ardeal Sașii să formeze dimpreună cu Maghiarii o falangă strânsă”.

„O falangă!? —

Față cu cine?! Contra cui?!

E în adevăr admirabil, cum un popor, care mai ieri alaltăieri se simțea suveran aici în lăuntrul acestui conglomerat de țeri, el singur stăpân atotputernic, și făcea pregătirile convenite, ca să se pună în fruntea bietelor popoare din Orient, astăzi caută aliați în Ardeal, ca să formeze o falangă.

Care va să dică noi Românii tot nu sîntem atât de nemernici, cum ne socotiseră oamenii de stat ai Maghiarilor?!

Da! da! Dl Coloman Tisza are, în sfârșit, dreptate, chiar multă dreptate: noi Românii, anume față cu nisece oameni pripiți, ca politici maghiari, sînt-

tem foarte primejdioși, fiindcă sîntem oameni cu minte, care seiu să rabde, să aștepte și să pîndească cu ochi de șerpe ocașiunea.

Timp îndelungat am fost ca anihilați politicesc, fiindcă era pusă la îndoială legitatea născuțelor noastre, și o monarchie ca a noastră nu poate să oerotească pe un element, asupra căruia planează cele mai grave bănueli. Agenți provocatori anume puși ori oameni nepricepuți, împinși pe căi greșite, au produs câte-odată în mijlocul nostru manifestațiuni compromițtoare, de care adversarii nostri au profitat spre a ne prezenta lumii și cercurilor hotărâtoare din monarchie și din străinătate drept un element turbulent, a căruia strivire o cer' resoanele de stat. Ear' noi, oameni săraci și puținți, intrați de currend în viața politică și lipsiți de legături cu lumea cea mare și cu cercurile hotărâtoare, nu sciam să aflăm căi și mijloace spre a combate cu destul succes calomnia infamă, ale căreia jertfe eram.

Ceea-ce noi n'am putut face, au făcut adversarii nostri; a făcut mai ales guvernul, pe care îl combatem.

Voind să ne intimidaze, adversarii nostri s'au folosit de puterea publică spre a ne persecuta în toate chipurile posibile și astfel au tras luarea aminte a lumii asupra noastră.

După toate cele-ce aflaseră despre noi, politicii practici trebuiau să crească, că aici între noi se pregătesc vre-o mișcare primejdioasă, care ar pute să compromită monarchia și să contribuie la agravarea situațiunii generale, se așteptau dar' ca cei-ce ne persecută să scoată ceva la iveală, să descopere firele lucrării de soboli, despre care atât de mult s'a vorbit atât în parlamentul din Budapesta, cât și în coloanele ziarelor accesibile pentru inspirațiuni date din Budapesta.

Nimic n'a eșit la iveală, nici un fir nu s'a descoperit, fiindcă nu este în viața noastră politică nimic asecuns, nici unul dintre firele, care ne leagă, nu este așa, ca să nu poată fi nodat la lumina zilei, nu sînt între noi oameni, care au cuvinte de a se teme, că vor fi surprinși în ceea-ce privește legăturile lor politice. Și de aceea ridicole au rămas toate încercările de a ne împinge spre manifestațiuni compromițtoare: câțiva oameni mai naivi au putut să-și peardă, pe o clipă sărită și să pornească cu eurentul fals, dar' mulțimea cea mare a Românilor nu se mișcă decât atunci, când inițiativa e luată de oameni ca generalul Traian Doda, a cărora leali-

tate și bună credință e mai presus de ori-și-ce bănuială.

În aceasta consistă țaria noastră.

Românii, care au suferit persecuțiuni, copii de pe la gimnasia, tinerii de pe la academiile, preoții și învățătorii, profesorii Silași, Corneliu Pop Păcurar, Rubin Patita, Dr. Vasile Lucaciu, toți câți sînt, trebuie să aibă drept răsplată mîngăierea, că nu înzadar au suferit. Căci, vedînd suferințele lor, lumea cea mare și în deosebi cercurile hotărâtoare încetul cu încetul au ajuns a da cu socoteală, că persecuțiunile aceste nu se pot justifica, că nu există pericolul, de care guvernul din Budapesta pretinde a voi să scape monarchia, că e la mijloc o mare minciună, că o mare nedreptate li se face Românilor și că resoanele de stat cer să li se dea cuvenita reparațiune.

Și nu mai poate să fie departe ziua, când se va scîl pretutindenea, că nu un neam de oameni turbulenți și semibarbari, ci un element de ordine și de cultură sînt Românii dela hotarele orientale ale monarchiei. Ear' atunci, când va fi sosit ziua aceasta, parlamentul Ungariei se va gândi de trei-ori mai naiv de a cassa fără discuțiune mandatul generalului Traian Doda, verificînd tot fără discuțiune mandatul dlui Hollaki.

Ziua aceasta nu mai este, precum se vede, departe, căci altfel, ori-și-cât de frumos și de bine rostit, discursul dl-ului profesor Dr. Oscar Meltz n'ar fi produs o atât de bună impresiune în parlamentul din Budapesta și n'ar fi îndemnat pe dl Iuliu Horvath, pe comitele Albert Apponyi, ba chiar și pe dl Coloman Tisza să stăruie ca Sașii să se unească cu Maghiarii din Ardeal într-o falangă.

Falangă-nefalangă! — Românii din țerile coroanei ungare vor stăruie fără de pregetare ca uniunea Ardealului cu Ungaria și legea pentru naționalități să fie revizuite pe cale legală cu concursul tuturor factorilor constituționali și în înțelegeră cu dînsii, potrivit cu interesele restabilirii echilibrului firesc în statul ungar poliglot.

„Nici odată! — vor fi strigînd politicii maghiari.

Vom vedea — peste câteva luni, peste un an, — când va fi!

Noi Românii scim să răbdăm, să așteptăm, să ne păzim buna reputațiune și să pîndim ocașiunea.

Dacă Sașii nu mai pot să aștepte, n'au decât să între în falangă: atunci, când va fi sosit ziua, cu atât mai virtos se vor simți împinși spre noi.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Lunga tine...

„Lunga tine stau acum, buza mea de vicii arsă

Cătră Tatăl cel din ceruri ție-o rugă mult duioasă,

Eară ochii mei cei lăngeți în șiroaie lacrimi vârsă;

Te-am pierdut pe tine, dragă, dintre ține mai frumoasă!

O! trecură-acele timpuri de frumoasă poezie,
O! trecură-acele ceasuri ce atât m'au fericit,
Când în visuri dragălașe de cerească armonie,
Ale noastre sentimente contopit-am în iubit!

Și trecură-acele zile cu frumoase diminețe,
Când în ochi unul la altul cu dor tainic ne uitam;

Și în vorbe 'necet șoptite și plăcute, șugubețe,
Focul inimilor noastre unul altuia-l spuneam!

Într-o limbă răpitoare, când eram în depărtare,
Uitând lumea de nimiciuri, ode, versuri eu făceam;
Zămislite din amoru-ți, din amorul meu cel mare,
Frumuseța și iubirea, fericirea o cântam!

Când eram de tine-aproape, fermecat, cu infocare
Îți spuneam în taina serii dorul greu ce mă muncia;

Și pătruns de-a ta 'ngânare, — îți furam o sărutare.

Ah! dar' gura ta cea dulce — n'o mai pot ear' săruta!

Ai apus, O! frumuseță, și te-ai dus din astă lume,
Unde-n mare fericire țeseai visuri de amor, —
Și-ai trecut, precum ar trece o orfană fără nume,
Lăsînd inimilor jale și lăsându-mi mie dor!

Dar' ce ție? O! dor sîlbatec, peri din inima-mi sdrobită

Și te-avîntă și te 'naltă și le spune tuturor:
Toate 'n lume sînt nimiciuri, — existență măiestrită,

Ce tot vine, ce tot trece ca un fulger, ca un nor!

Din ce astăzi toată ființa viață, suflet și lumină,
Un simbol de fericire, de credință 'și-a făcut,
Sînt deșerturi, sînt nimiciuri pe a lumii tristă bină, —

Ce sfințenie le pare și divine li-au părut!

Dar' ce vină avuși, O! ânger, și ce crimă neiertată,

Când o lume lași în dolii, ție dolii când 'ți-au pus...

Căci pe fruntea ta senină, judecată 'n frică coșată

Trebuî să sigileze cel puternic, cel de sus?!

Dar' pășese, nobil suflet, în cereasca-ți locuință,

Unde viață te-așteaptă 'n dragălașe desmerdări...

Asta-i vina ta cea mare: ai fost ânger în ființă,

P'astă lume blăstemată de venin și sbuciumări!

La groapă....

La groapă toți o petreceau,

Plîngînd-o ca pe-o moartă, —

Pe când ea încă mai trăia,

Căci sufletu-mi-o poartă. —

Și trupul ei l-au așezat în cripta seculară;

Pe când pe mine m'au uitat,

Cu dragostea-mi afară...!

Cercul de nori.

Cercul de nori acoperit

Mugese furios; —

De chinuri peptu-mi coplesit,

Se bate dureros...

Dar' cerul ear' va fi senin,
Când soarele-a luci;

Eu însă scap de crutul chin —
Când viața-mi s'a sfîrșit.

Lugoj, 1887.

Ioan Popovici.

Stati-Cot.*)

— Poveste. —

Varianta povestită de Ioan Kőváry.

A fost odată ca nici odată, că de unde nu, — cine v'ar pute mîni atâtea, că nici eu nu sînt de pe vremurile povestilor, ci sînt un biet de om necăjit ce poartă și el

*) Poporul îi dăce și: Stati-Cot.

capul între umeri și necazurile vieții în spinare.

A fost odată un om, pe care lumea pentru fapțura lui cea puțină l'a poreclit Stati-Cot. Altcum Stati-Cot era om ca toți oamenii; avea și el mâni, picioare, ochi și urechi ca ori-care dintre noi, dar' avea încă ceva, ce mai ales în vremurile de astăzi nu toți avem: — avea adică casă și masă, — avea rîndueala lui, avere și bogăție de nici el nu scia căta.

Avea de toate, dar' vorba ceea, „tot omul poartă câte un răvaș în spate”, căci necazurile-s pentru oameni și oamenii pentru necazuri.

Stati-Cot avea de toate cu prisosință, totuși el nu era fericit, căci îi lipsia fericirea de care se bucură și cel mai lipsit.

El n'avea copii, și acest lucru îl punea pe gînduri. Făcînd-a rugăciuni, ținînd-a posturile, dat-a sărindare întru odihna celor repașai, încongiurat-a biserica — ci toate înzadar, că lui Dumneșu nu i-se făcî milă de el.

Acuma și nădejdea de a se pute oarecîndva desmierda de copii începea a-l lăsa, de unde că era cam în vîrstă și boreasa lui era slabă.

Acest gînd i-a făcut mulți peri albi în cap și multe crețe pe frunte.

Într-o seară, când chiar își povestea necazurile și se tînguia, cine va moșteni truda și sudoarea lor, eată că se pomenesce cu doi drumari în casă.

„Bună seara, cinstitelor gazde!”

„Bună vă fie inima!” le întoarce Stati-Cot.

„Sîntem drumari — ție străinii, — venim de departe și acum ne-a ajuns noaptea. N'ai face bine să ne găzduiești peste noapte? Fapta bună cu bine se răsplătesc.”

„Sălașul este al lui Dumneșu, — ție Stati-Cot, — și dacă veniți cu inimă bună, de ce să nu vă primim; — curtea e mare și noi sîntem numai doi.”

După aceste străinii prind loc și se dau în vorbe, — eară nevasta le face cu degrabă o cină bună — bună, de se-ți bați copiii din casă pentru ea.

După cină mai povestiră cât povestiră despre una alta, cum e datina oamenilor, până tîrziu când îi coplesî somnul pe toți.

Dimineața Stati-Cot îi cinstescă eară, apoi îi petrece până la drumul de țeară, că vedî-bine așa era cu cînstă în satul lui Stati-Cot.

Când era la despărțire, străinul, care purta vorba, îi dîse lui Stati-Cot: „Eu sînt Christos și ca să scii, că fapta bună primită este în cer, pentru fapta ta de a seară îți împlinesc trei cereri ce vei pofdi dela mine.” — Eară Stati-Cot îi dîse: „Poftesc Doamne, să am copii.”

„Fie” dîse Domnul Christos, și cât ai clipi una răsar vre-o cîinci-șase copii.

„Ce mai poțesti?”

„Poftesc, Doamne să am copii.”

„Prea mulți vor fi, îi dîse Domnul Christos cu blîndețe.” — „Ba și a treia oară poftesc, Doamne, să am copii.” „Fie” dîse Domnul Christos și apoi se făcî nevădît dimpreună cu tovarășul seu, care nu era altul decât

Căci un lucru au putut și Sași să învețe din experiențele făcute în timpul celor din urmă decenii: că Maghiarii nu le sînt prietini decât atunci, cînd noi Românii resuflăm mai liber.

Numărul festiv al „Gazetei Transilvaniei.” Numărul festiv al „Gazetei Transilvaniei” a apărut sub titlul „In amintirea aniversării a cîincizeca a Gazetei Transilvaniei, 1838—1888”, cu un cuprins bogat, 28 pag. în cuart, care explică întârzierea lui.

E o frumoasă manifestațiune națională-literară acest număr festiv, care nu trebuie să lipsească din nici o casă românească.

Introducerea e făcută cu o dare de seamă a d-lui G. Barișu asupra trecutului „Gazetei Transilvaniei” în timpul dela 1838—1850. Urmează apoi amănunte tot din trecutul „Gazetei Transilvaniei” pentru timpul dela 1830—1878 și nise însemnări făcute de repositul Iacob Murășianu în primăvara anului 1887.

Incheierea acestei părți oare-cum oficiale se face prin articolul program, publicat în Nr. dela 5/17 Ianuarie 1878, cînd d-nul Dr. Aurel Murășianu, actualul redactor a primit redacțiunea.

Urmează apoi adresele ocazionale, parte în prosă, parte în versuri. Găsim aci multe nume ilustre, cum e M. Cogălniceanu, Hășdeu, V. Babeș, T. Maiorescu, Odobescu, alături cu cele mai cunoscute nume literare dela noi.

Anul 1887.

Situațiunea generală, — Stări interne, — Conferența națională, — Alegerile, — Petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale, — Procesul Dr. V. Lucaci, — Generalul Traian Doda, — Sbuiciunări sociale, — Incheiere.

Incheiere.

„Decât o viață moartă, mai bine o moarte viuă!” — dice Stefan-cel-Mare în „Dumbrava roșie” alui Vasile Alexandri.

Căci „viața moartă” este murirea ea însăși, o murire leneșă, molatică și rușinoasă, și, dacă e vorba să mori, mai bine e să treci sprinten și cu capul ridicat peste această ultimă scăpare.

Viața noastră în timpul anului 1887 n'a fost moartă: aceasta e gândul, cu care intrăm în anul 1888.

Prin multe am trecut în timpul acestui an, mult ne-am frîmîntat, mult ne-am sbuciumat, ear' frîmîntarea și sbuciumarea sînt viață.

Sînt între noi mulți oameni, care au perdut multe și frumoase iluzii în timpul acestui an, dar' drept compensațiune neprețuită au cîștigat multe convingeri practice și sănătoase. Și dacă mai nainte iluziunile, pe care 'și-le făceau, le umplea sufletul de mîngăiere, astăzi, după-ce s'au deprins a fi seacă de realitatea nefîndurată, ei privesc cu mai multă siguranță în viitor.

Isvorul vieții omenești este inima, eară nu mintea: inima e ceea-ce hotărăsește direcțiunea întregii noastre lucrări, din ea ni se dau impulsurile pentru toate faptele noastre și pentru mulțumirea ei ne sbuciumăm și noaptea.

Dar' dacă inima este ceea-ce ne duce, mintea e ceea-ce ne povățuiește în lucrarea noastră.

Sân-Petru; eară Stati-Cot se luă cu copiii cătră casă.

Cînd ajunge în ocol o droaie de copii îi sare în cale și strigă cît co-i ia gura: „tată căciulă, tată țoale, tată pîne, că sîntem flămîndi.”

Merge apoi în casă se-i îndestulească. În casă nu era nimeni. Intreabă de unul: unde-i maică-ta? eară acesta îi răspunde, că s'a dus în grădina se-i adune și pe cealaltă frațiori.

Stati-Cot se uită afară și vede muiera că vine cu o a treia ceată de copii, — toți ca nisece ulucele, vorba ceea: „Nici de rugă nici de fugă, ci numai buni de a face pagubă în mămăligă.”

Cînd s'au pomenit toți în ocol, abia mai încăpeau.

La pomeni și... nu o se vede atîta spuză de copii. Fost'a ca se nu dîc mulți, fost'a sută, de numai gema ocolul de ei.

Dacă Stati-Cot a dorit și a visat tot copii, apoi acuma putea să fie vesel, căci 'și-a vădut visul cu ochii. Avea copii cît spuză în vatră.

Vorba e însă, că copiilor le trebuie multe de toate; le trebuie căciuli, haine, călțuni, dar' mai nainte de toate le trebuie de mîncat, și unde sînt multe guri cîscate, acolo multe pîni se papă, apoi scînt este, că de unde iei și astăzi și mâne, în cele din urmă seacă.

A fost numai bine cu Stati-Cot, că într-o săptămînă copiii 'i-au mîncat toată averea așă, că nu mai avea nici o bucată de pîne.

Copilul nevrîstnic n'o scie aceasta. El merge, cum paserea zboară din creangă în creangă, după pornirile inimii sale, aleargă vesel și plin de avînt — și se lovește cu capul eînd de un zid, cînd de altul. Și dacă e sănătos și bine încheiat capul, lovit mereu de ziduri, el se întărește și mintea cuprinsă într'însul, slabă la început, se face și ea tare. — De aceea oamenii bătrîni merg și ei tot după pornirile inimii lor, dar' nu aleargă, nu-'și iau avînt, ci înaintează încet și cu băgare de seamă, pentru-ca nu cumva să facă vre-un pas greșit.

Tot ca în viața individuală se petrec lucrurile și în viața popoarelor.

Câtă vreme sînt tinere și încă neorientate în mijlocul lumii, prin care au să străbată, ele se avîntă și aleargă după idealuri, care nu totdeauna ori numai prin o lucrare îndelungată, stăruitoare și bine cumpănită se pot realiza. Astfel ele adese-ori sufer înfrîngerii și cad în decepțiuni, care le fac mai chibzuite, mai mature.

Sînt foarte mari progresese, pe care noi Românii din țările coroanei ungare le-am făcut în timpul anului 1887 în această direcțiune. S'au petrecut o mulțime de evenimente, care ne-au luminat și ne-au convins pe toți, că nimic nu poate să ne strice mai mult ca lipsa de cumpăt și avîntul inoportun.

Timp foarte îndelungat adversarii nostri ne-au combătut prin fel de fel de insinuări, încât s'ar fi putut crede, că există între noi o organizațiune ascunsă pentru realizarea unor scopuri nemărturisite. Și erau chiar și între Români foarte mulți oameni, care o credeau aceasta.

Astăzi credința aceasta nu se mai poate menține decât în capetele cu deservire amestecate: ne-am deprins cu toții a judeca pe fiececare om din faptele lui și a nu scoate din cuvintele rostite de alții decât înțelesul lor literar. — Echivocitățile nu mai sînt aji cu puțință: ceea-ce se cere dela ori-și-care om în viața publică e sinceritatea și buna credință.

Și urmînd și în viitorul an tot astfel, vom ajunge neapărat să ne asigurăm în statul ungar pozițiunea ce ni se cuvine.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 Ianuarie st. v.

În ministerul comun se fac toate pregătirile pentru stabilirea proiectului de budget comun pe anul viitor, pentru-ca proiectul ministerului de război — proiectele ministeriilor de externe și de finance sînt aproape normale — se fie stabilit pînă cel mult la finea lui Aprilie, de oare-ce guvernele au intenția de a convoca sesiunea delegațională la Budapesta în luna lui Maiu, numai decît după închiderea sesiunii dietei ungare.

Situația militară nu s'a schimbat întru nimic. Cu toate aceste asigurările de pace se continuă și organul ofiului de externe rusec „Le Nord” din Bruxelles constată, că, cu toate scirile alarmătoare ce fac servicii mai mult speculațiilor de bursă, în cercurile normative și în populațiunea rusească domnesce cea mai sinceră dispoziție pacinică:

„Numai nervositatea regretabilă, — continuă „Le Nord”, — care de un an și ju-

mătate încoace a cuprins întreaga Europă, împedecă chiar pe cei mai calmi oameni a aplecia situația așa cum este ea în realitate! Drept cel mai bun indiciu de pace trebuie privit faptul, că în Europa nimeni nu voesece războiul. Ce privește pe Rusia, în timpul din urmă toate scirile căte au venit din Petersburg, au dovedit iubirea de pace a aceleia. Nici chiar cei mai mari pesimiști nu pot afirma, că programul de finance al ministrului Wisnegradski înseamnă un budget de război. Tot atât de puțin rîu se va pute înțelege și importanța rescriptului, în care Țarul, față cu guvernorul general din Moscva, dă expresiune încrederei sale în pace. Față cu asemenea manifestațiuni ce mai înseamnă rapoartele mincinoase ale foilor românești și poloneze despre concentrările de trupe rusești? „Le Nord” neagă categoric, că astfel de concentrări de trupe s'ar întîmpla, fie în Polonia, fie în Bessarabia. În general Rusia n'a luat nici mai multe nici mai puțin măsuri militare, decât alte state, care nu vor să fie surprinse de evenimentele neprevăzute în Bulgaria. Regretabil e aceea, că pre lungă toate intențiile pacifice ale puterilor, cestiunea bulgară nu se apropie nici măcar cu un pas de rezolvarea ei. Vina este a puterilor, care în favorabilul moment, după abdicarea principelui Alexandru, au respins toate propozițiunile rusești privitoare la regularea rapoartelor bulgare, fără de a face ele înseși propozițiuni mai bune. Cu cît se așteaptă însă mai mult o intervenție energetică în contra usurpatorilor din Sofia, cu atât mai dificilă trebuie să devină și rezolvarea cestiunii bulgare. Dacă puterile așteaptă pînă-ce va lua Rusia inițiativa în privința nouelor propozițiuni, vor avî încă multă vreme să aștepte. Oamenii în Petersburg nu se gîndesc a face în fiecare lună la propozițiuni, pe care cabinetele europene le refuză.”

Relativ la discursul războinic ce la rostii la anul nou prințul Ferdinand de Coburg, „Le Nord” dîce, că un asemenea limbaj dovedesce o grandomanie, și nimeni nu 'l-a luat în serios, nici în Petersburg, nici în Viena ori Berlin.

„Kölnische Zeitung” împărtășesce: În Germania și Austro-Ungaria există destui oameni, care nu-'și pot explica, cum rezerva Germaniei în cestiunea bulgară se potrivește cu alianța austro-ungară-germană. Noi nici odată n'am ascuns, că Germania n'are în Bulgaria interese considerabile, dar' dacă Austro-Ungaria se va încerca cu Rusia într'un război, numai scrutam asupra motiveilor, din contră înaintăm spre graniță pentru de a da ajutor aliatului.

Pregătirile militare rusești se continuă în aceeași măsură ca și mai nainte. „Kurjer Lwowski” spune, că căile ferate din Rusia-de-Sud au sîstat transportul de măruri pe liniile dela granița galițiană, din cauză că duce mare lipsă de vagoane. Corespondentul diarului de cestiune e de părere, că vagoanele sînt rezervate pentru scopuri militare. Corespondentul din Petersburg al diarului „Köl. Ztg.” susține, că consiliul de război din Petersburg a hotărît dislocarea unui al doilea

corp de armată caucasian într'o garnisoană la granița austro-română. Trupele aceste au și primit ordin de a schimba Caucasul cu districtul militar Odessa.

Afacerea alegerii de deputat dietal în cercul Baia-de-Criș.

Zarand, în Ianuarie 1888.

(Urmare.)

Alegerea s'a început punct la 8 oare. (Nici președintele n'a fasonat așa precis, din contră a dîs că poate că cu ceva mai tîrziu. Nota corespondentului.) Cu câteva minute mai nainte a sosit președintele în sală. În dată a depus jurămîntul și 'l-a luat și dela președinte și cealaltă notari. Așa cred, că au fost 9 oare cînd s'a început votarea. Scie atîta că președintele 'l-a chemat pe Truța, după-ce s'a fost dus din localul de sus, unde era comisiunea a doua, în localul unde era comisiunea primă, așa crede că pe Truța prin bărbății lui de încredere 'l-a chemat și s'a prezentat. Apoi 'l-a întrebat, — arătînd o decisiune curială, — este el indus undeva ca alegător? la aceasta răspundînd cu „da” 'l-a întrebat că unde? a răspuns, că nu e dator a răspunde, a arătat aceasta președintelui. Aceste s'au însemnat pe o hîrtie, pentru ce scop? nu scie, dar' că n'a fost protocol afirmă cu atît mai tare că n'a fost subscris de nime.

E fapt cumcă președintele înaintea alegătorilor dela ambele comisiuni a declarat, că Truța nefiind alegător, ordină votarea, dar' își rezervă dreptul a dispune după priceperea sa.

Aceasta eu am interpretat-o poporului și așa-mi aduc aminte, dar' hotărît nu pot afirma, cumcă am dîs și aceea poporului, că din cauza aceasta voturile care vor fi date pentru el, (Truța) nu vor fi luate în considerare.

A fost dela început de față (la comisia primă) și numai cînd a votat din Kișca s'a dus, și n'a mai venit înderept, ci numai la publicarea rezultatului. Scie că ordinea votării s'a ținut. Nu scie nici un cas, că aceea se fi fost schimbată, și poate afirma, că pe la 12 oare s'a dus la comisia a 2-a unde a stat 1½ oară. Nu scie nici un cas, ca se fie votat cineva în locul altuia. Primăria din fiecare comună a constatat identitatea, și din unele comune, dacă au cerut membrii de încredere, și din partea partidului lui Truța a fost de față cîte un alegător.

La acest loc observ, cumcă la comisia a 2-a, președintele — în contra legii, n'a admis ca din partea partidului lui Truța să fie de față vre-un om încredut, carele să deie informațiuni relativ la identitatea alegătorilor. De altcum s'a dovedit de zadarnic acest remediu de control, fiindcă la comisiunea primă, deși preoții au protestat în unele casuri identitatea alegătorilor, totuși acele protestări au rămas nebagate în seamă. (Nota corespondentului.)

A fasonat mai departe cumcă: atîta scie, că unii alegători parte sosind tîrziu, parte scutindu-se de ploaie, parte că au umbal ici colea se mînce și se bee, și nefiind de față cînd le-a venit rîndul nu au votat.

Acest mijloc de mîntuire, dintre toți martorii, abia cred se-l mai fi amintit cineva, pentru-că nu e vorba de singurătăci alegători, ci de masse (mulțime) de comune întregi res-

pinse cu forța, care au fost împedecați de a-'și da votul. (Nota corespondentului.)

A continuat apoi, că comuna Rișca a votat atunci cînd în sala de votare erau aprinse lumînările și înainte de aceea au scris la lumină. Comuna Junc a votat după-ce trecuse 7 oare. Despre aceea, că în ce timp au votat celelalte comune nu scie.

La întrebarea pusă, în urma cererii advocatului lui Hollaky, cumcă e adevărat că preotul din Lunca, de aceea că a ținut cu H. 'l-a afurisit publice, martorele a răspuns: aceasta s'a întîmplat eri în restauranță, dar' el o atribuie împiegurării că preotul a fost beat. La altă întrebare întregitoare a comisariului, martorele a răspuns, că aceea cumcă aici fanatismul religios ar produce invidie politică, n'a experiat. Cu aceste 'și-a încheiat fasiunea.

Trebuie să observ, că ansa la această întrebare a dat probabil incidentul din ziua premergătoare, anume: parochul aflîndu-se în societatea a doi inteligenți de frunte în stare de trezie, 'l-a chemat dela masă, unde era notarul provisor Tomuța, într'o odaie laterală, în carea se afla numai protopretorele Márkosy. Acesta 'l-a întîmpinat cu cuvintele: „popă, ești beat!” preotul 'l-a reflectat că nu e adevărat.

Protopretorele a repețit întîmpinarea, la care preotul 'l-a răspuns: „poate d-ta te cunosci în asemenea stare”. Îndată a intrat un gendarm însă nearmat, căruia 'l-s'a demandat să petreacă pe preotul la locuința protopretorelui. Sosit aprotopretorele în cancelarie a luat o însemnare, pe care de odată întreprîndu-o, s'a întors cătră preot, și fără a dîce acesta o vorbă 'l-a palmuit în ființa de față a gendarmului. După aceea 'l-a îndrumat acasă, fără a subscire însemnarea sau a aduce ceva decies.

Se vorbește, că numitul preot ar fi foarte sanguinic și poate se presupunea, că el va replica... în care cas putea se-l nefericească, ca vinovat de crima atacului în oficiu. După-cum se aude, s'a pus la cale arătarea pentru abuz cu puterea de oficiu.

Stînd întîmplarea în oareși-care legătură cu fasiunea martorelui, am cugetat ca se nu o las neînregistrată. Revin la obiect. Între alți martori, unii dintre cei propuși de ambe părțile, au fasonat hotărît, cumcă președintele de alegere, chemînd pe Truța, după-ce n'a justificat înaintea lui, că e alegător, nici în acel cas nu-'i va preda mandatul dacă va intruni chiar majoritatea, și că voturile date, le va considera de nulă (semmi-selneke), ear' mandatul îl va da lui Hollaky. — Aceste s'au petrecut înaintea comisiunii. Afară la popor s'au publicat în limba română, că Truța nu e alegător, și voturile date pentru el, se vor considera de nimicite.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Dela Curte. Vineri s'au început tradiționalele vînatōri ale Curții în pădurea dela Anhof.

Numiri. Ministrul de finance a numit de oficiali de contab. cl. III la direcțiunea financiară din Budapesta: pe oficialul de dare Emil Sîrbac și pe oficialul de cont. Ioan Radu. — Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul seu de pînă acum pe directorul dela școala normală de stat din Lipova, Iuliu Dölle. — Direcțiunea financiară din Sibiu a numit pe practicantul de dare fără diurn din Aiud, Benedict

hotărăscă, deci trebuie să mîș în, ca se nu dau de potecă.

Dacă smeul ajunge deasupra, e vai de cojocul meu.

Dar' și smeul scia, că aici e grosul lucrului și se făc dărz, ca un gligan rînit.

„De două-ori m'a pîcălit, — își dîce el, — a treia-oară am se-l rup.” Și cu aceste prinde o stîncă în mînă și o stringe, dragii moșului, da o stringe, de toată o face fîrîmă.

Stati-Cot vîdînd o nevedută ca asta, rămase cu gura căscată, dar' pentru aceea nu s'a dat. Icusința e mîntuirea omului, și icusința lui Stati-Cot era cu mult mai mare, decât se se fie lăsat la un întunecat de smeul.

„Omul prost cum ese la uliță își și rumpe osia, pînă cînd icusitul trece peste țeri și mări, și totuși se reîntoarce cu pelea uscată.”

Așa dîcea Stati-Cot cînd avea să scoată la cale vre-un lucru, de care la înțâia vedere îl cam treceau rîcelele.

Așa a dîs, și în pripă apucînd o bucată de peatră se rățoi cătră smeul: „ce va se dîcă asta nepoate? — Peatra o poate sdrobi și un copil, dară tu dacă vrei să te arîți virtos fă ce fac eu. Stringe-mi peatra așa ca să curgă apă din ea.”

Stati-Cot avea în straiță o bucată de scoacă; o scoate dară, o pune alături cu peatra și începe a se opînti. Scoaca, fiind chiar proaspătă, abia ce fî strînsă cît de cît, lăsa să curgă zîrul din ea. (Va urma.)

Ce se făcă acuma? de ce se se apuce? și cum se o nimerească? — Se-i lapede ar fi trebuit să fie fără suflet, căci așa ceva nici pîgânii nu fac.

S'a sfătuit dară cu nevastă-sa și s'a înțeleș, ca se se bage undeva în slujbă.

Așa s'a înțeleș, și dîcînd un „în ceas bun”, s'a pornit la drum și s'a dus și s'a tot dus departe, departe, pînă cînd s'a întîlnit cu trei ciobani.

„Bună ziua ciobanilor!”

„Și mai bună-ți fie inima!”

„Da ce veste-i pe la voi?”, îi întrebă Stati-Cot.

„Veste nu prea bună e zîu pe aici — îi răspuneră aceia, — că eată cum și cum, în toată noaptea vine un smeul și ne pradă turmele mereu.

În toată noaptea ne răpesc de ce oi, șapte berbeci și șapte capre, și nu-i chip și modu să scăpăm de el.

Atunci Stati-Cot le dîce: „Dați-mi fiesce-care a treia parte din turmă și o se vîd scap.”

„Aici ni-e palma” răspuneră ciobanii cu o gură, și făcură învoeala.

Seara vine smeul, ca de regulă, ci Stati-Cot cum îl zăresce, îi strigă din răsputeri: „se nu te apropii, că eu sînt Stati-Cot cu barba de un cot, cu ochii ca talgerile, cu picioarele ca fusele, cu mînile ca acele și tot te rup.” — Dar' pe semne smeul nu era din cei-ce se tem și de umbra lor, căci merse mai aproape, și cînd mi-l ochi pe Stati-Cot sub un stejar bătrîn de țile, 'mi-l chemă la

luptă și-i dîce: „Trebuie probe fie dovada, care dintre noi mai voinic este.

Stati-Cot, scîind, că smeii sînt proști ca gardurile, își dîce în tîină „mai mult cu capul decît cu brațul” și s'a învoit. — Eară smeul îl sfătui să fugă și care va fugi mai tare, acela se fie biruit.

Smeul începe.

Da fuge smeul, da fuge dragii moșului, de cugetai, că-i necuratul. Aripă se fi avut la picioare și nu pute fugi mai pogănit.

După-ce a fugit de vre-o trei ori ca fulgerul în giurul stînei, se oprî naintea lui Stati-Cot, care băgînd de seamă, că smeul abia mai gîfăie de ostenit, îi aruncă câteva vorbe pișcătoare și-i dîce! „alelei, că slab voinic mai ești și tu nepoate, dacă și după o preumblare atît de scurtă, stă se sboare suflarea din tine.

La noi te-ar ride oamenii, se dîci, că asta-i fugi.

Băieții, că sînt băieți și te-ar da de gol. Eu încă am un băiat colea sub stejar. Se-l vezi numai și se te miri; — un om cît pumnul, dar' pentru aceea mă rămășesc, că ori-cum 'ți-ai strînge curelele, nu-'l vei lăsa înderept.”

Cu aceste se duce sub stejar, unde avea o iepure, prins de cu țiuă într'o tufă. Îl deslegă de picioare și... vînt!

Iepurele fuge ca din pușcă, eară smeul cugeta în sine: „dacă și băiatul lui nevrîstnic fuge așa de al dracului, cum o se fugă el, care are țilele deplin!” — Și s'a dat biruit.

Mai aveau două probe înapoi.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA” ÎN SIBIU, fundată în anul 1868

[529] 2

asigură pre lungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1883 fl. 516,711.66	în a. 1869—1883 fl. 348,145.02
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
Suma fl. 617,757.15	Suma fl. 467,666.39

1,085.423 fl. 53 cr.Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
605.053 fl. 64 cr.**Prospecte și formulare se dau gratis.**

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Nr. 68—1888.

Publicațiune.

În 12 Februarie a. c. se va ține în cancelaria Comitetului administrator de fondul școlastic grănițaresc (Sibiu, strada urezului 6) o litațiune minuendă asupra adaptărilor ce sînt a se introduce la școala grănițarească din Copăcel (5/4 oare depărtare de Făgăraș).

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu adausul, că litațiunii sînt îndatorăți a depune înainte de începerea litațiunii drept vadiu 5 % dela suma de exclamare stabilită cu 4824 fl.

Oferte în scris, provădute însă cu vadiu, se primesc până la începerea litațiunii.

Planul de clădire, preliminarul, precum și condițiunile speciale de clădire se pot vedea aici în fiecare zi.

Sibiu în 21 Ianuarie 1888.

[537 1—3]

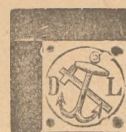
Comitetul administrativ de fondul școlastic al foștilor grănițari din reg. rom. I.

Institutul tipografic

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.

Veritabil numai cu aceasta marcă de fabrică.

Elixirul de putere pentru nervi
al profesorului Dr. Lieber

spre vindecarea durabilă a celor mai cerbi-coase boale de nervi, în special a gâlbî-nării, durerii de cap, a sentimentelor de spaimă, a migrenurilor, a bătăturii de inimă, a durerilor de stomach etc. — Detailuri conține circularul alăturat sticlei. — Pre lungă trimiterea banilor ori pre lungă rambursă se poate căpeta în apo-teci în sticle a 2 fl., 3 fl. 50 cr. și 6 fl. 50 cr.

Depositol principal: În apot. lui I. de Török, în Budapesta. Depositi: apoteca „La crucea de Genf”, în Sibiu și apoteca Dr. Rothschneck, în Dobrița.

[507] 6—13

P. T.

Recomand

depositul meu de ghetă

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghetă** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghetă bărbătesci, femeiesci** și de **băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei mele alifii de bătătură** și asupra **excelentei alifii de degerături**.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 24.

[499] 15—52

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren de școală	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren de școală	Tren omnibus	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de școală	Tren de omnibus		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de școală					
Viena	11.10	7.40			București				7.30	Viena	11.10	2.—			Teiuș	1.42	11.24	3.—		Copsa mică		2.29	4.15	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05			Alba-Iulia	2.32	12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45	
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41			Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.46	5.26	
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	—	—	—	2.32	Arad	4.10	5.45			Șibot		1.01	4.51		Oena		4.18	5.57	
Oradea mare	4.18	7.01	8.35	1.46	Feldioara	4.01			7.20	Glogovaț	2.17	4.39	6.—		Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		4.42	6.30	
Várad-Velence		7.11	9.12	2.01	Apatia	4.47			7.57	Győrök	2.37	4.43	6.13		Simeria (Piski)		2.32	6.15		Sibiu—Copsa mică				
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Agostonfalva	5.28			8.24	Pauliș	3.19	5.07	6.38		Deva		2.52	6.35		Sibiu		8.50	10.25	
Mező-Telegd			9.39	2.19	Homorod	5.59			8.47	Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51		Braniciea		3.23	7.02		Oena		9.17	10.49	
Rév		7.41	10.17	2.41	Elisabetopol	6.49			9.24	Conop	4.05	5.41	7.10		Ilia		3.55	7.28		Loamneș		9.45	11.15	
Bratca		8.10	11.36	3.24	Hașfalău	8.35			10.37	Bérvava		6.09	7.37		Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.20	11.45	
Bucia			12.16	3.47	Sighișoara	9.12			11.—	Soborșin		6.28	7.55		Zam		4.44	8.11		Copsa mică		10.49	12.10	
Cincia		9.04	1.57	4.35	Elisabetopol	9.56			11.34	Zam		7.25	8.42		Soborșin		5.30	8.46		Cucerdea				
Huedin		9.34	3.11	5.15	Mediaș	10.37			12.03	Gurasada		8.01	9.12		Bérvava		6.27	9.33		Oșorhei				
Stana			3.40	5.37	Copsa mică	10.37			12.03	Ilia		8.34	9.41		Conop		6.47	9.53		Reghinul-săs.				
Aghirș			4.15	5.53	Mickasasa	11.16			12.26	Braniciea		8.55	9.58		Radna-Lipova		9.06	10.27	5.50	Cucerdea		3.22	10.20	3.25
Ghirbău			4.36	6.05	Blaj	11.37			12.42	Deva		9.19	10.17		Pauliș		9.26	10.42	6.13	Cheta		3.52	10.50	3.58
Nădășel			4.58	6.20	Crăciunel	12.33			1.23	Simeria (Piski)		1.47	9.51	10.42	Győrök		9.46	10.58	6.38	Ludoș		4.13	11.11	4.20
Cluj			10.34	5.26	Teiuș	1.51			2.06	Orăștia		2.08	10.35	11.07	Glogovaț		10.21	11.35	7.19	M.-Bogat		4.23	11.20	4.30
Apahida	11.—				Aind	2.18			2.27	Șibot			11.11	11.37	Arad		10.38	11.39	7.38	Cipen-Iernut		5.—	11.57	5.11
Ghirbău	11.19				Vințul de sus	2.48			2.49	Vințul de jos			11.43	12.—	Szolnok		9.17	12.31		Kereș-Sz.-Pál		5.15	12.12	5.28
Cucerdea	12.33				Uioara	2.56			2.56	Alba-Iulia			12.18	12.29	Budapesta		2.32	5.12		Nireșten		5.38	12.36	5.53
Uioara	1.11				Cucerdea	3.14			3.12	Teiuș			8.05	12.36	Viena		6.—	8.20		Oșorhei		5.57	12.55	6.13
Vințul de sus	1.18				Apahida	4.01			3.76	Simeria (Piski)—Petroșeni			8.59	1.29			3.—	6.05		Reghinul-săs.		8.16	3.22	
Aind	1.25				Cluj	5.28			5.01	Petroșeni—Simeria (Piski)										Reghinul-săs.				
Aind	1.46				Nădășel	5.56			5.21	Simeria										Oșorhei				
Teiuș	2.25				Blaj	6.37	6.01		8.—	Streiu										Nireșten				
Crăciunel	2.50				Ghirbău	6.58	6.19		8.36	Hățeg										Ludoș				
Blaj	3.03				Aghirș	7.14			9.02	Pui										M.-Bogat				
Mickasasa	3.35				Stana	7.29			9.32	Crivadia										Cipen-Iernut				
Copsa mică	4.01				Uioara	7.56			10.11	Crivadia										Kereș-Sz.-Pál				
Mediaș	4.20				Huedin	7.12			10.51	Banița										M.-Bogat				
Elisabetopol	4.55				Cincia	7.41			12.16	Petroșeni										Ludoș				
Sighișoara	5.42				Bucia	9.15			12.50	Teiuș										Cheta				
Hașfalău	6.01				Bratca	9.34			1.19	Arad—Timișoară										Cucerdea				
Homorod	7.27				Rév	9.53	8.20		2.—	Arad										Simeria (Piski)—Uniedoară				
Agostonfalva	8.08				Mező-Telegd	10.25	8.46		3.04	Aradul nou										Simeria (Piski)				
Apatia	8.36				Fugyi Vászárhely	10.47			3.36	Németh-Ságh										Cerna				
Feldioara	9.06				Várad-Velence	10.57			3.52	Vinga										Uniedoară				
Brașov	9.46				Oradea mare	11.04	9.11		4.03	Orczifalva										Simeria (Piski)				
Timiș	1.55				P. Ladány	11.19	9.16	10.55	4.47	Mercizfalva										Uniedoară				
Predeal	2.53				Szolnok	1.15	10.37	1.23	7.30	Orczifalva										Simeria (Piski)				
București	3.28				Budapesta	3.29	12.20	3.24	5.25	Mercizfalva										Simeria (Piski)				
	9.35				Viena	6.33	2.15	7.45	10.—	Timișoară										Simeria (Piski)				
						2.50	8.—	6.05		Timișoară										Simeria (Piski)				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.